

5

SUPREMO HONORI,
VIRI
NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, EXPERIENTIS-
SIMIQVE
DOMINI
JOANNISCA-
SIMIRI TAU
BENHEIMII,

DOCTORIS MEDICI SENIORIS IN
CIVITATE REGIA THORUNIENSI,

cum die XXI, Mart. Anno MDCCVII.

placide in Domino obdormiisset, Corpusqve
solenni ritu

d. XXVII. ejusd. ipsa Dominica Oculi, efferretur

l. m. q.

dicare ac consecrare

voluerunt,

RECTOR & PROFESSORES
GYMNAS. THOR.

THORUNII,

impressit Johannes Conradus Rügerus, Nobiliss. Senatūs & Gymnasii Typographus.

Epitaphium.

D. O. M. S.

Contegitur hic parvo tumulo
Vasti & magni animi habitaculum,
Augustæque Virtutis angustum domicilium,
Corpus scilicet fragile
Exquisiti medendi Artificis,
Domini

Joannis Casimiri Taubenheimii,

Doctoris Medici Senioris in Civitate Regia Thorunienſi,
In quo multiplicis doctrinae copia
cum vitæ sanctimonia certabat.

Patriam egressus,
In tribus Academiis

Lipſienſi, Regiomontana & Altorfina
Se perfecit adeo,

Ut triplici virtute Medici conspicuus eſſet,
Pietate, Doctrina & Felicitate,

Omne ſic Trinum perfectum,
Ita conſulebat & ſibi & aliis,

Bonæ & diuturna vitæ ſpargens præceptiones,
Illas exemplo, hæc conſilio.

Felici diligentia & diligenti felicitate & opera
multos Patriamque ſigillatim ſibi devinciebat.

Omnem ſuam alienæ impendebat vitæ,
Frangebatur ſuas labore vires, ut in aliis vim frangeret morborum.

Trivit atatem, ut adderet aliis,

Exſomnis ipſe ſapienter, ne agri inſomnes haberent noctes.

At, qui toties levavit morti proximos,
tandem ipſe ſuccubuit.

Eluſit remedia vis mortis crebrius eluſa.

Oppreſſitque toties fugata.

Diceret morborum victorem a morte jam victum,

Niſi victor per mortem evaſiſſet,

Et remedia a morte Medicus petiſſet,
Mortem ipſam,

Contra quam dederat, medicinam expertus.

Adeo omnes artes miſeriam mortalium produunt,
cum proficere debent, deſciunt.

Quare moriens oculos, imminente Dominica Oculi, levabat
ad Medicum æternum & optimum,

cui erat in oculis,

et feliciter circa æquinoctium clauderebat,

nolebatque uti amplius,

ut perfectius uteretur,

Et plenius videret nunquam a ſe viſum Servatorem.

Tu autem, Victor, qui hæc legis,
diſce,

nunquam ſalubriora tibi remedia contra mortem eſſe,
quam in ipſa morte,

& optimam eſſe ſcientiam ſpiritualem Opticam,
qua ſuos docet, oculis accurate uti,

dum claudunt. **VALE!**

Beatis Taubenheimii manibus exiguum hoc erigebatur monumentum

M. P. Fenichius, R.

Si cui difficilem formam natura negavit,
Is genio facili damna recepta parat.

Aſopus formam deformem ſponte gerebat,
Attamen inſignes protulit ille dapes.

Nonne Plato pandis humeris latisque cluebat
Humanæ mentis magnus in orbe DEUS?

Parvus Aniſtoteles diſtortis cruribus ortus
Claruit in mundo dignus utroque polo.

Parvus Alexander magnum devicerat orbem,
Viltricemque tulit ſemper ubique manum.

***THOMAM SCHWEICKERUM** mirandæ ſortis homellum
Inſignem pietas ingeniumque dedit.

Quod dextris aliis tractant, peraguntque ſiniſtris
Ille pedum prompta perficiebat ope.

Quin & litterulas pede tam bene ſcribere ſciuit,
Calligraphi ut faciles poſſet obire vices.

Lumine ** **SCOENBERGERUS** erat privatus utro
Sed quæm mons alto Regius ore probat.

Sape ſub attrita latitat ſapientia veſte,
Sape ſub immiti corpore vita latet.

Eſt alius, tortis qui necedit rite capillis
Corporis & ſani viribus uſque valet.

Eſt alius, craſſi ventris qui abdomine turget,
Et numerat multas proſperitatis opes.

Eſt alius, ſano qui ſemper pectore vivit,
Nec patitur ſitum tartareamque ſamem.

Eſt alius, faciem nitida qui fronte coronat,
Ungendo crines ora colore notans.

Attamen hi pulebro geſtant in corpore mores
Deformes, & vivunt nec ſine labe diem.

Aſt noſter **DOCTOR** depreſſo in corpore claram
Exegit vitam, laudibus atque bonam.

Præbuit in parvo magnum virtutis honorem
Corpore, quin ſummas fertilitatis opes.

Si nunc ætherea fruere luce Melampus,
Cumque Machaonio viveret Empedocles.

Atque iterum ſacras Podalirius ederet herbas,
De tumulo Couſ ſurgeret Hippocrates.

Diſpeream, ſi non en! **TAUBENHEIMIUS** inter
Præcipuas partes poſſet habere locum.

Quo non res Medicus ſciuit prudentior alter,
Nec Sophia fontes plenior ore bibit.

De pietate Viri non eſt ut plurima pangam,
Impius eſt, & erit, qui neget eſſe piſum,

Et calidis precibus varios amovit ab urbe
Caſus, & nubes diſpulit ille nigras.

Jam ſilet, & curis mundi morboque ſolutus
Lætatur læta lætus in arce DEI.

Ne memoria Taubenheimiana periret, monumentum
hoc maſt. p.

M. Martinus Böhm.

Vid. J. G. Schenkii Hiſtoria Monſtrorum p. 35. ubi crena pedibus pre-
henſa hæc æxæ pingit litteras: **DEUS** mirabilis in operibus ſuis. ** Conf.
Bibliſches Ehren-Gedächtniß Hrn. Huldar. Schænberg. Ph. &
LL. AA. M. a J. G. Stempel. aufgerichtet. A. 1648.

Cic.

Cic. in Parad.

Mors terribilis iis, quorum cum vita omnia extinguuntur.

Terribilis forsitan Libitina videbitur illis,
Qvi sua se veluti cuncta perire putant;
Qvos nimum delectat inanis gloria mundi,
Atque voluptatis prava cupido trahit:
Qvos onerant graviter scelerata crimina vitæ,
Indeque post mortem pœna stupenda manet:
Qvos exangve piget corpus committere matri,
Ac animam Patri reddere ritè suo.
Qvi verò benè vixerant, vitamque perennem
Post mortem sperant consequi in axe poli:
His non terribilis, verum gratisima mors est,
Utpote quæ cuncti finis in orbe mali,
Veræ principium vitæ, portusque petendus
Fluctibus ex mundi, cum vocat ipse DEUS.
Hinc Medico nostro mors formidabilis esse
Non poterat solvi corpore ab hoc cupido.
Cujus erat bona pars vitæ meditatio mortis,
Corpus & infirmum mortis imago fere.
Qvi, veluti cuius notum, bene vivere sivevit,
Æternum blando Numen amore colens,
Cautius ægrotos lento medicamine curans,
Donec erant vires corporis ac animi;
His fractis, contra vim mortis, dixit, in herbis
Sicut & in Medicis, artis opisque nihil;
A Christo, mortis qui mors & pestis averni,
Auxilium veniet prosperitasque mihi.
Sic animâ Domino commissâ lumina clausit
Inter Amicorum vota precesque pias.
Jam fruitur cœlo vitâ longè meliori
Cum Patribus sanctis, Angelicisque choris.
Omne, quod in mundo misero fortuna negavit,
Jam capit in cœlis. O speciale lucrum!
O felix! qui sic vivit, ne terreat ipsum
Mors, sed ei fiat grande aliquando lucrum.

L. m. q. Scr

M. MARTINUS BERTLEFFIUS,

Prof. Publ. & v. G.